

en grænse for, hvor meget man kan påvirke et modtagerland, der som udgangspunkt er et diktatur.

Og så er det da noget vrøvl at sige at én procent giver mere kvalitet end 0,5 procent. Udgangspunktet må jo være, at der er den samme kvalitetssats for den ene procent, som der er for den halve procent, og det, jeg siger, er, at når vi taler om kvalitet, taler vi jo ikke om, hvor mange kvantitative ressourcer man bruger, men om kvaliteten af dem. Man kan jo sagtens bruge flere og flere penge, men det er jo ikke ensbetydende med, at kvaliteten stiger. Det hænger ikke sammen.

Til CD: Ja, desværre er det sådan, at når det drejer sig om finansloven, er det beløb, man taler om, i stedet for at tale om, hvad målsætningerne reelt er. Men jeg forstår på CD, at den debat ønsker CD også at fremme, og det ønsker Venstre også, fordi vi ikke synes, der bare skal være fokus på, at hvis vi er nr. 1 på verdensranglisten, er det vel nok godt. Det, vi gerne vil diskutere, er, om vi bruger vores penge godt nok, om vi får det optimale ud af vores penge.

Til Kristeligt Folkeparti: Når jeg ser på nogle af de diktaturlande, vi har givet penge til, afrikanske lande f.eks., og har set en diktator blive rigere og rigere og befolkningen fattigere og fattigere, kan jeg godt spekulere over, om det var så utrolig godt at give den bistand.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Venstres ordfører sagde noget, som jeg tror de fleste af os er meget enige i: selvfølgelig er det ikke noget mål i sig selv at bruge penge, det er et mål at sikre, at man får noget for pengene, og at det kvalitetsmæssigt er i orden.

Men med den historie, vi kender om Venstres gentagne forslag i forbindelse med finansloven, kan det jo ikke undre, at vi borger lidt for at komme ud over det, som vi alle sammen er enige om, og derfor vil jeg også gerne have lov til at spørge hr. Jens Hald Madsen, hvad han egentlig mener, når det kommer til stykket.

Er det et mål i sig selv – uanset kvaliteten – at få skåret bistanden ned, eller er det ikke et mål i sig selv? Eller sagt på en anden måde: Kan vi lave en deal, hvor vi sikrer, at kvaliteten er i orden, og Venstre til gengæld støtter den ene procent?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Hald Madsen, om ikke det er en meget god idé at inddrage alle, der kan bidrage aktivt til at opfylde de udviklingspolitiske mål, og at NGO'erne i den sammenhæng rent faktisk har nogle fordele, som andre aktører på bistandsområdet ikke har. Og er det ikke også rigtigt, at den INTRAC-undersøgelse, der blev lavet af NGO'erne, faktisk viste, at de gennemgående gjorde det meget godt, men at de var i stand til at gøre det bedre på nogle områder, og at de i øvrigt selv havde foranlediget, at undersøgelsen blev sat i gang?

Så vil jeg gerne for det andet spørge hr. Jens Hald Madsen: Hvad er det for nogle NGO'er, der er opstået på grund af de bistandspolitiske muligheder? Det var da lidt interessant at få oplyst. Jeg vil også gerne spørge, hvor langt vi skal sætte udviklingsbistanden ned, hvis det står til Venstre, og så kunne jeg også godt tænke mig at få et par eksempler på den svindel, der refereres til i forbindelse med udviklingsmidlerne.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, højtiden vokser med dagen, må man sige, og det bliver værre og værre med løbsagtigheden.

Nu holder vi alle sammen fast i, at Venstre har givet tilsagn for at stemme for 1 pct. Det synes jeg vi skal holde fast ved, og det synes jeg er en sensation, som i de øvrige forhandlinger, vi har kørende omkring os, er værd at bemærke. Det står altså fast, og de andre ting synes jeg vi skal gå elskeligt hen over i stilhed.

Så var der et par beskyldninger, som jeg synes, vi skal have fat i, og den ene er den, som også lige blev nævnt: Hr. Jens Hald Madsen sagde, at der var penge, der var blevet væk, sådan som de senere undersøgelser, vi har haft, har vist. Jeg vil godt lige høre, hvad det er for nogle penge, der er blevet væk. Det er altså ikke kun mig, der har hørt, at det var det, der blev sagt, og hvad er det for nogle bistandspenge, vi sådan har gået og klattet med uden at ane, hvor de er blevet af?

Det andet er igen det med, at NGO'erne skal have folkelig opbakning. Hvad ligger der i, at de skal have folkelig opbakning? Lægger Venstre op til, at vi skal have den meget usmagelige konkurrence om, hvem der først kommer ud med tv til de fattige, så man kan se, at her der er sandelig noget at give penge til? Jeg synes,